

POSTANOWIENIE

28 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 28 marca 2023 r. w W.,
w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko powiatowi szczecineckiemu
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej powiatu szczecineckiego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 30 września 2021 r., I ACa 196/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powiatu szczecineckiego na rzecz A. W. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 września 2021 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie uwzględniającego w części roszczenie powódki o zapłatę zaległych dotacji na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia złożył pozwany, wnosząc o jej przyjęcie do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Pozwany wiązał oczywistą zasadność skargi kasacyjnej z naruszeniem przez Sąd drugiej instancji art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty oraz przepisów prawa procesowego.

Powódka w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, wyrażającym się w szczególności w konieczności zapewnienia jednolitej wykładni i jednolitego stosowania prawa.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywistym uzasadnieniu skargi. Przesłanka ta byłaby spełniona, gdyby zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy. Uznanie oczywistej wadliwości orzeczenia wymaga wykazania jego sprzeczności z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania (zob. postanowienia SN: z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 728/17; z 15 maja 2018 r., II CSK 2/18; z 10 maja 2018 r., I CSK 798/17; z 23 maja 2018 r., I CSK 36/18; z 29 maja 2018 r., I CSK 42/18; z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 534/17; z 12 marca 2018 r., III CSK 291/17; z 22 kwietnia 2016 r., V CSK 650/15).

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący jest zobowiązany odnieść się do przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1

k.p.c. w formie wyodrębnionego wyводу. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. rolą skarżącego było zatem przedstawienie odrębnej argumentacji wskazującej na oczywistą zasadność skargi w rozumieniu omówionym w akapicie poprzedzającym. Skarżący nie sprostął temu obowiązkowi. Skonstruowany przez niego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się w istocie do wyjaśnienia pojęcia oczywistej zasadności skargi oraz wskazania przepisów, które – w ocenie skarżącego – zaskarżone orzeczenie narusza. Taka konstrukcja nie może być uznana za prawidłową. Niewłaściwe jest także zawarte we wniosku odesłanie do dalszych wywodów skargi, stanowiących w istocie uzasadnienie podstaw kasacyjnych. Nie jest bowiem rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w innych jej elementach.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że analiza stanowiska skarżącego nie pozwala przyjąć, że skarga jest oczywiście uzasadniona. W szczególności trudno sobie wyobrazić, w jaki sposób mogłoby dojść do naruszenia art. 90 ust. 3 ustawy o systemie oświaty przez zasądzenie dotacji w rzekomo zawyżonej wysokości na podstawie uchwały nr XXVI/162/2001 Rady Powiatu w S. z 21 lutego 2001 r., skoro wymieniony przepis ustawy przewidywał jedynie minimalną wysokość dotacji i istniała możliwość przyznania dotacji przekraczającej granice wyznaczone przepisem.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

